

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200239
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2715200239.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v spore žalobkyne: U. M., narodenej XX.X.XXXX, bytom v R. na ul. L. R. č. XXXX/XX, zastúpenej splnomocnencom JUDr. Jánom Pekarom, advokátom so sídlom AK na Potočnej č. 191/39, v Skalici, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom na Pribinovej ul. č. 25 v Bratislave, IČO 35 792 752, zastúpenej splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave na Kubániho ul. č. 16, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Rozhodcovský rozsudok zo dňa 19.12.2014, sp. zn. 87/09/13-nR, vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, sa zrušuje.

II. Žalobkyni súd oproti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Skalica dňa 21.1.2015 proti žalovanému žalobu, ktorou žiadala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok zo dňa 19.12.2014, sp. zn. 87/09/13, vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Križna 56, Bratislava účastníkov - žalobcu PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave na Pribinovej č. 25, IČO: 35 792 752 a žalovanej U. M., narodenej XX.XX.XXXX, bytom v R. na ul. L. R. XXXX/XX, ktorým bola žalovaná zaviazaná do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku zaplatiť sumu vo výške 2169,53 eur, zmluvnú pokutu 0,065% denne a úrok z omeškania 1,775% ročne so sumy 62,69 eur od 25.6.2012 do 27.6.2012, zo sumy 22,69 eur od 28.6.2012 do 11.7.2012, zo sumy 62,69 eur od 25.7.2012 do 25.7.2012, zo sumy 62,69 eur od 25.8.2012 do 29.8.2012, zo sumy 62,69 eur od 25.9.2012 do 27.9.2012, zo sumy 62,69 eur od 25.10.2012 do 29.10.2012, zo sumy 62,69 eur od 25.2.2013 do 24.4.2013, zo sumy 12,69 eur od 25.4.2012 do 27.5.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.3.2013 do 27.5.2013, zo sumy 25,38 eur od 28.5.2013 do 30.6.2013, zo sumy 62,69 eur od 25.4.2013 do 30.6.2013, zo sumy 38,07 eur od 1.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 62,69 eur od 25.5.2013 do zaplataenia, zo sumy 62,69 eur od 25.6.2013 do zaplataenia a zo sumy 2006,08 eur od 28.6.2013 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1170,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne 1170,- eur len 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 2169,53 eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania 49,79 eur a trovy právneho zastúpenia 237,84 eur. Žalobkyňa navrhla v žalobe zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania v jej prospech.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tými skutočnosťami, že v právnej veci vedenej pred Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Križna 56 bola žalobcom spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. a U. M., narodená XX.X.XXXX, bytom v R. na L. R. XXXX/XX žalovanou. Arbitrážny súd vydal dňa 19.12.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. 87/09/13, ktorým zaviazal U. M. zaplatiť do 3 dní sumu 2169,53-eur, zmluvnú pokutu 0,065% denne, úrok z omeškania 1,775% ročne zo súm: 62,69 eur od 25.6.2012 do 27.6.2012, 22,69 eur od 28.6.2012 do 11.7.2012, 62,69 eur od 25.7.2012 do 25.7.2012, 62,69 eur od 25.8.2012 do 29.8.2012, 62,69 eur od 25.9.2012 do 27.9.2012, 62,69 eur od 25.10.2012 do 29.10.2012, 62,69 eur od 25.2.2013 do 24.4.2013, 12,69 eur od 25.4.2012 do 27.5.2013, 62,69 eur od 25.3.2013 do 27.5.2013, 25,38 eur od 28.5.2013 do 30.6.2013, 62,69 eur od 25.4.2013 do 30.6.2013, 38,07 eur od 1.7.2013 do zaplataenia, 62,69 eur od 25.5.2013 do zaplataenia, 62,69 eur od 25.6.2013 do zaplataenia a zo sumy 2006,08 eur od 28.6.2013 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1170,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne 1170,- eur len 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 2169,53 eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania 49,79 eur a trovy právneho zastúpenia 237,84 eur. Rozsudok bol v rozhodcovskom konaní žalovanej doručený 23.12.2014, jej advokátovi doručený nebol. Podľa žaloby v konaní sú naplnené dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písmen b), e) g), i), j), k) a písm. l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa uviedla, že rozhodcovský súd riešil na návrh spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. nárok zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, vyžadujúcej od účastníkov riešiť spory vzniknuté zo zmluvy na základe rozhodcovskej zmluvy, obe zmluvy majú totožné číslo, buď v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom Slovenským arbitrážnym súdom alebo pred Victoria rozhodcovským súdom v banskej Bystrici, zriadeným pri Victoria legal arbiter, s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici na Zvolenskej ceste 37. Výber z alternatív riešenia sporu spočíva iba na žalobcovi. Obe zmluvy boli U. M. dodané súčasne. Rozhodcovská zmluva sa nachádza síce na samostatnej listine, ale na podpis bola U. M. predložená spolu s ostatnými listinami týkajúcimi sa zmluvy o revolvingovom úvere, mala rovnaké označenie ako zmluva o revolvingu. Žalobkyňa uvádza, že je preto zrejme, že došlo iba k formálnemu naplneniu znenia zákona, ale v skutočnosti došlo k začleneniu rozhodcovskej zmluvy do zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa nepozná význam pojmu rozhodcovská zmluva ani rozhodcovská doložka. Nie je si vedomá toho, žeby podpísala takú listinu, ktorá by umožňovala viesť súdny spor pred inou inštitúciou než je súd. Má za to, že ani z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy. Jedná sa o formulárovú zmluvu, ktorú žalovaný používa vo viacerých prípadoch. Jej obsah bol daný vopred, U. M. ho nemohla ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech U. M. ako spotrebiteľa, má sa podriaďiť rozhodovaniu v Banskej Bystrici alebo vo Zvolene. Pre spotrebiteľa ako účastníka sporu je prospešnejšie súdiť sa v blízkosti jeho bydliska. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva je výhodná pre žalovaného. Žalovaný sa formuláciou rozhodcovskej doložky vyhol ustanoveniam zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok o miestnej príslušnosti. Rozhodcovská doložka je teda naformulovaná len v prospech žalovaného a ide o neprijateľnú podmienku. Alternatívnosť doložky je len teoretická, lebo žalobca z nej vyberá spôsob riešenia sporu a žalovaný nemôže odmietnuť podriaďiť sa voľbe a spotrebiteľ je zbavený možnosti práva vybrať spôsob riešenia sporu. Žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.6.2013, sp. zn. 23CoE/18/2012 a odcitovala z jeho strany 6 posledný odsek., ďalej odcitovala ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Žalobkyňa pre uvedené má za to, že je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. e) ZSRK. Dôvodom na zrušenie je podľa žalobkyne aj skutočnosť, že rozhodcovský súd ustanovenia iba odcitoval, neaplikoval ich v súlade s ich zmyslom a cieľom. Rozhodol v rozpore so skutkovými zisteniami, prihliadol len k tým skutkovým zisteniam, ktoré svedčali spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. ako žalobcu. Pokiaľ ide o uvedenie v rozsudku, že žalobca (v rozhodcovskom konaní PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.) poskytol v tomto konaní žalovanej úver 1170,-eur, tvrdenie je nepravdivé, vyplatených bolo iba 1.001,83-eur, to vyplýva aj z karty klienta. Pri odpočítaní odplaty za službu - odklad splátok vo výške 168,17-eur došlo k svojvoľnému konaniu žalobcu. Žalobkyňa a žalovaný podpísali Dohodu o poskytnutí služby ako súčasť zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá dohoda bola jej súčasťou a zmluva bola vopred pripraveným textom, ktorý spotrebiteľka nemohla ovplyvniť. Ďalej žalobkyňa odcitovala bod 8.1.zmluvy o revolvingovom úvere, vyhodnotiac ho ako neprijateľnú podmienku a v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné, bod 8.4. prvej vety

zmluvy o revolvingovom úvere, opäť týkajúci sa odplaty, považovanú opäť za neprijateľnú podmienku a neplatnú, odcitovala bod 8.4. druhej vety. Namieťa v žalobe časť rozhodcovského rozsudku ohľadom RPMN a záver rozhodcovského rozsudku k RPMN, že hodnota RPMN je vyššia než je hodnota RPMN u obdobných úverov o 105,57% než bola priemerná hodnota RPMN u obdobných úverov. Žalobkyňa v žalobe k rozhodcovskému rozsudku uvádza, že nikdy nepodpísala takú dohodu, že jej má byť vyplatený iba suma 1.001,83-eur a ani jej žiadna služba v zmysle dohody o odplatenie a za uvedený poplatok poskytnutá nebola. Žalobkyňa v žalobe namieťa nesprávnosť záveru rozhodcovského súdu k námietke U. M., podľa ktorej zmluvné dojednania neboli súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, ak táto námietka podľa rozhodcovského súdu je nedôvodná a vychádzala z domnienky, že advokát žalovanej mal k dispozícii len kópiu zmluvy o úvere, pričom tento súd konštatuje, že originál listiny tvorí jeden celok. Záver žalobkyňa v žalobe považuje za nesprávny, je zrejmé, že ani rozhodcovský súd nemá k dispozícii originál listiny - zmluvy o úvere. Advokát, zastupujúci žalovanú v rozhodcovskom konaní disponuje originálom listiny Zmluvy o revolvingovom úvere, z ktorého jednoznačne podľa žalobkyne vyplýva, že zmluvné dojednania nie sú súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa žaloby žalobkyne sa Slovenská arbitrážny súd v rozsudku nevysporiadal s tvrdením U. M., že jej nebolo doručené oznámenie o tom, že došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok, neboli jej doručené ani Pokus o zmier pred začatím súdneho konania. Ani pri návšteve U. M. obchodným zástupcom spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. nebola upozornená na skutočnosť, že malo nastať zosplatnenie úveru. Žalobkyňa vyvodzuje, že v žiadnom prípade nemohlo nastať zosplatnenie poskytnutého úveru. Podľa žaloby sa rozhodcovský súd nevysporiadal dostatočne ani s tvrdením žalobkyne o výške čiastky, ktorú spoločnosť uhradila, hoci o úhradách obdržal potvrdenie. Podľa rozhodcovského rozsudku v tejto časti sa jedná o záväzkový vzťah medzi U. M. a J. E. a žalovaná si má právny vzťah vysporiadať s ním, s čím žalobkyňa v žalobe nesúhlasí, lebo išlo o sprostredkovateľa PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., ktorý jednal za túto spoločnosť a preberal v jej mene splátky. Prevzatie spolu sumy 655,33-eur J. E. v mene spoločnosti považuje žalobkyňa za platný právny úkon. Nesprávnosť rozhodcovského rozsudku vidí žalobkyňa aj v tom, že rozhodcovský súd vychádzal pri vydaní rozhodcovského rozsudku zo zmluvných dojednaní, ktoré nie sú súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere a má za to, že došlo k naplneniu dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písmen g), i), j), k) a l) ZSRK a § 45 ods. 1 písm. b) tohto zákona, t.j. že U. M. nebol upovedomený o ustanovení rozhodcu, prvým úkonom zo strany rozhodcovského súdu bol doručený rozhodcovský rozsudok, doručený jej pod sp. zn. 87/09/13 z 24.10.2013 dňa 11.12.2013. Žalobkyňa má za to, že Slovenský arbitrážny súd nemal právomoc v danej veci rozhodnúť, vznikli jej náklady v rozhodcovskom konaní na právnom zastúpení. Ak všeobecný súd dospeje k záveru, že existuje dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský súd už danú vec nebude prejednávať a žalobkyňa sumu 237,84-eur môže žiadať priznať v súdnom konaní ako sumu účelne vynaloženú na bránenie jej práva.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení k žalobe, doručenom súdu 31.3.2017 poprel tvrdenia žalobkyne, ktoré ju viedli k podaniu žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to skutočnosti zodpovedajúce ustanoveniu § 45 písm. b),e),g),i),j), k) a l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uviedol vlastné skutočnosti ohľadom sporného zmluvného dokumentu. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy a ktorá nemôže predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dlžník podľa bodu 2 rozhodcovskej zmluvy nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy a z právnych dôsledkov bodu 7 podľa vyjadrenia vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný cituje čl. 2 rozhodcovskej zmluvy: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ Žalovaný poukázal vo vyjadrení na pojem spotrebiteľa z pohľadu uzatvárania zmlúv, transakcií či vykonávania úkonov v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29, kde je chápaný ako osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná a na stanovisko generálnej advokátky vo veci C-453/10 a povinnosť spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom, čo je základným princípom spotrebiteľského práva, jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. V tejto súvislosti sa žalovaný odvoláva na

súdnu prax, napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 z 31.1.2014 týkajúceho sa rozhodcovskej zmluvy a na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 z 10.12.2013, na možnosť jednostranného zrušenia rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom v uznesení Najvyššieho súdu SR v jeho uznesení zo dňa 22.11.2012 sp. zn. 3M Cdo 14/2011, poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/111/2014 zo dňa 1.10.2015, ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu totožného znenia ako je rozhodcovská zmluva, ktorú napáda žalobkyňa v konaní, ktorý dospel k záveru, že povinný - spotrebiteľ mal právo výberu a konštatoval, že účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere bola dňa 28.10.2011 uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva. K žalobkyňou zdôvodňovanou neprijateľnosťou podmienky ohľadom miesta rozhodcovského konania žalovaný uviedol, že rozhodcovské konanie je ex lege v zásade písomné a ani v konaní pred všeobecným súdom sa nevychádza striktne z princípu dostupnosti súdu. Miesto rozhodcovského konania je objektívne dosiahnuteľné, t. j. spotrebiteľ má objektívnu možnosť sa do neho dostať a žalovaný nemá vedomosť, žeby sa žalobkyňa domáhala ústneho prejednaní veci. Zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov, konanie pred ním je len alternatívne. A nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Ani jedna strana nie je limitovaná pri podaní žaloby. Výber rozhodcu robí strana podávajúca žalobu - nie iba jedna zmluvná strana. Obe strany majú v zmysle úpravy ich vzájomné vzťahu rovnaké práva a nie je možné hovoriť o žiadnej nerovnováhe. Výber rozhodcu rozhodcovská zmluva ponecháva na žalobcu. Ak je spotrebiteľ žalovaný v konaní pred štátnym orgánom nemôže si v konaní zvoliť, na ktorý súd bude podaná žaloba alebo či bude podaná v rámci rozhodcovského konania. Rozhodcovská zmluva nespĺňa predpoklad neprijateľnej podmienky, lebo nezakladá výlučnú príslušnosť stáleho rozhodcovského súdu na konanie. K náležitostiam spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, u ktorých žalobkyňa namietala, že ich zmluva nemá podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalovaný uviedol, že v zmysle § 73 ods. 3 ZSRK sa rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Uvádza výklad pravej a nepravnej retroaktivity a uzatvára, že je potrebné rozhodcovskú zmluvu a všetky rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa sporu a žalovanej čiastky posudzovať podľa právnych predpisov platných v danom čase, t.j. ku dňu 26.4.2012, kedy bola rozhodcovská zmluva uzatvorená a dopadá na ňu zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. K žalobe žalobkyne v časti týkajúcej sa nesprávneho vyhodnotenia dôkazov rozhodcovským súdom žalovaný uvádza, že žalobkyňa pokiaľ podľa nej mal rozhodcovský súd rozhodnúť v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu práv spotrebiteľa a porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a rozhodcovský rozsudok zaväzuje na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, že žalobkyňa argumenty nepodporuje žiadnymi bližšími skutočnosťami. Žalovaný popiera dôvodnosť tvrdení žalobkyne, podľa žalovaného rozhodcovský súd preskúmaval skutkový stav a predložené listinné dôkazy a nezistil žiadne porušenie právnych predpisov v oblasti spotrebiteľského práva, podrobne sa vyjadril v odôvodnení rozsudku. Za účelom popretia tvrdení žalobkyne žalovaný navrhol vyžiadať rozhodcovský spis. K žalobkyňou namietanému, že jej nebolo doručené upovedomenie o ustanovení rozhodcu sa žalovaný odvolával na ustanovenie Štatútu rozhodcovského súdu článok V ods. 3, podľa ktorého Rozhodcov v spotrebiteľských sporoch ustanovuje náhodným výberom zo Zoznamu rozhodcov pre spotrebiteľské spory Predsedníctvo s prihliadnutím na primeranú vyťaženosť rozhodcov tak, aby sa zabezpečilo rozhodovanie vecí bez prietahov. Žalobkyňa mohla voči ustanovenému rozhodcovi uplatniť námietku podľa rokovacieho poriadku a podľa § 9 zákona č. 244/2002 Z.z. Žalobkyňa netvrdí, žalovaný nemá vedomosť, žeby sa žalovaná v rozhodcovskom konaní domáhala ústneho prejednaní žaloby, rozhodcovské konanie je podľa tohto zákona predpokladané ako písomné. Podľa informácií žalovaného žalovanej v rozhodcovskom konaní bolo zaslané Oznámenie o začatí rozhodcovského konania a Výzva na podanie žalobnej odpovede, žalovaná (resp. žalobkyňa v konaní pred všeobecným súdom) mohla svoje námietky uplatniť písomne a mohla žiadať aj o ústne prejednanie. Bola o všetkých svojich právach poučená, k tomu navrhol žalovaný vykonať dôkaz rozhodcovským spisom. Na svoju obranu k napádanej výške poskytnutého úveru z dôvodu započítania odplaty za uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby sa vo vyjadrení uvádza, že pokiaľ má ísť podľa žalobkyne o neprijateľnú podmienku, spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne, keď sa poplatok platí bez ohľadu na povolenie či nepovolenie odkladu splátok a je spôsobený nárast výšky RPMN a jej nesprávneho vypočítania žalovaný uviedol, že Dohoda o poskytnutí služby bola uzavretá ako samostatná zmluva, je samostatne podpisovaná, oddelená od zmluvy o úvere a pri bežnej opatrnosti spotrebiteľa upozorňuje na fakt, že nejde o automatickú súčasť úverovej zmluvy. To vylučuje záver o jej neprijateľnosti. Žalovaný cituje časť z bodu 8. ods. 8.6. Dohody s dôrazom na obsah: „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník vyhlasuje, že

túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Žalovaný tvrdí že uzavretie dohody, jej vznik ako aj obsah dávajú podklad pre tvrdenie, že uzavretie dohody bolo zo strany žalobkyne vykonané bez toho, aby bol k uzavretiu nútený či nevedel, o aký úkon ide. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, v hotovosti, na účet ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, aj započítanie. Predmetná odplata je podľa vyjadrenia žalovaného cenou plnenia a neprijateľnosť podmienky je vylúčená. Žalobkyňa zavádza z dôvodu, že o službu požiadala a z toho vyplýva vedomosť o podpise dohody, ako aj vôľa ponúkané služby využiť. K tomu žalobca uviedol údaj o dni 14.4.2014 - Bonus odklad splátky číslo 13 o 3 mesiaca s údajom o PN dôchodkyne s menom D.. Žalovaný sa stotožňuje so závermi rozhodcovského súdu o tom, že zmluvné dojednania sú súčasťou zmluvy o revolvingu, lebo nepredstavujú samostatný dokument oddelený od nej, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/ Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, prvé tvoria líce listiny a zmluvné dojednania rub zmluvy. Z textu zmluvy vyplýva, že dojednania sú jej neoddeliteľnou súčasťou čo do právnej povahy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia zmluvy(na jej zadnej strane). Podľa žalovaného je zachovaná podľa Občianskeho zákonníka požiadavka na písomnú formu. „Listina“ je chápaná v právnom zmysle ako nosič určitého obsahu - právneho úkonu, teda prejavu vôle smerujúceho k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré s týmto prejavom vôle právne predpisy spájajú, môže pozostávať aj z niekoľkých strán. Z hľadiska § 40 ods. 3 OZ je písomná forma zachovaná, ak je listina o tomto právnom úkone podpísaná. Samostatne jednotlivé strany podpisované nemusia byť, zákon to nevyžaduje. Listiny majú byť spojené tak, aby tvorili jednu listinu, aby tvorili technickú jednotu, tu žalovaný poukazuje na stanovisko NS SR sp. zn. Cpj. 33/01, len listina ako celok má byť podpísaná. Rovnaký záver prijíma aj právna prax. Žalovaný uvádza, že parafovanie jednotlivých strán je pritom žiaduce, ale nie nevyhnuté (NeueJuristischeWochenschrift 1999, 1105), alebo „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je poznateľná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ Žalovaný uvádza, že vyššie uvedené skutočnosti podporuje aj konštatovanie Súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15 a cituje z neho článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008. Žalovaný popiera tvrdenie žalobkyne o údajnom nedoručení oznámenia o zosplatnení úveru. Poukazuje na poznámku vo svojej internej evidencii, ktorá prijatie oznámenia potvrdzuje - spolu s priloženou doručenkou - 21.5.2013 - oznámenie o zosplatnení doručené 15.5.2013. Predkladá v prílohe prehľad platieb zo zmluvy o revolvingovom úvere, preukazujúci zohľadnenie všetkých vykonaných platieb rozhodcovským súdom za účelom popretia tvrdení žalobkyne. Súdu s vyjadrením doručil kópiu rozhodcovskej zmluvy z 26.4.2012, kópiu doručkyne - zosplatnenie, prehľad úhrad a platieb na meno žalobkyne.

5. Žalobkyňa dala vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného dňa 18.5.2017. S vyjadrením žalovaného nesúhlasí. Popiera, žeby s ňou bola rozhodcovská zmluva, resp. doložka individuálne dojednaná. Za skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nebola samostatným právnym úkonom označila jej časť v bode 3/, kde je uvádzané, že dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy. Časť nie je oddelená od samotnej zmluvy o revolvingu, nadväzuje na ňu zhodným číselným označením. Žalovaný takto obchádza zákon, kedy rozhodcovskú doložku len zakomponoval do listiny odlišnej od zmluvy o revolvingovom úvere, aby vyhovel litere zákona. Tiež boli obe zmluvy uzatvorené v rovnaký deň a pri tom istom jednaní. Od neplatnej zmluvy nemožno odstúpiť, na čo žalobkyňa poukazuje v súvislosti s tým, že žalovaný poukazuje na možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní, nemôže od nej odstúpiť kedykoľvek. Po uplynutí lehoty spotrebiteľ nemá možnosť vyhnúť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, ak žalovaný zvolí rozhodcovské konanie na uplatnenie svojej pohľadávky. Za situácie, že obchodný zástupca alebo pracovník žalovaného predloží spotrebiteľovi súbor listín, s tým, že ide o listiny, ktoré je potrebné podpísať, aby im bol poskytnutý úver, je tvrdenie žalovaného o tom, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere právne irelevantné. V uvedených súvislostiach o uzatváraní rozhodcovskej zmluvy žalobkyňa odcitovala časť uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.3.2015, sp. zn. 5CoE/75/2014, ktorým potvrdil uznesenie a kde sa v podstate uvádza, že ide o formulárovú zmluvu, preskúmanú rozhodcovskú zmluvu možno považovať za neprimeranú, nakoľko je uzavretá v ten istý deň ako oprávnená uzavrela s povinnou zmluvu o úvere. Formulárovú zmluvu predkladala oprávnená povinná, nebola individuálne vyjednaná, jej obsah nemohla povinná nijakým

spôsobom ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnej ako meno, bydlisko, dátum narodenia, pričom o poučení povinnej ako spotrebiteľa o rozdiely medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom niet ani zmienky. Veriteľ mohol na základe takejto rozhodcovskej zmluvy predložiť na prejednanie rozhodcovi, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Bol už vopred určený rozhodcovský súd. Na základe takejto rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľ už vopred stráca pred vznikom akéhokoľvek sporu právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v konaní, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu tým, že určuje na prejednanie rozhodcovský súd. V žiadnom prípade nemožno považovať za individuálne dohodnutú zmluvu, ktorá je vopred naformulovaná dodávateľom a spotrebiteľ nemal možnosť jej obsah ovplyvniť. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu zaručujú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka vykladané v súlade so smernicou. Žalobkyňa uvádza rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.6.2014, sp. zn. 11Co/372/2013 s obdobným právnym názorom, v ktorom súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že rozhodcovská zmluva bola vyhodnotená ako neprijateľná a rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť. Žalobkyňa má za to, že rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech ako spotrebiteľa, lebo založením právomoci rozhodcovského súdu dôjde k presunu miesta súdiska do iného vzdialeného mesta, dochádza k obchádzaniu procesného predpisu Občianskeho súdneho poriadku, zveruje právomoc rozhodnúť spotrebiteľský spor súkromnej inštitúcii, ktorá sa riadi svojimi internými normami a o týchto dôsledkoch žalobkyňa zo strany obchodného zástupcu nebola žiadnym spôsobom poučená. Žalobkyňa uvádza, že nemala možnosť vyjednať znenie rozhodcovskej doložky, nemala možnosť ovplyvniť výber rozhodcovského súdu a nemala možnosť vyčleniť z textu zmluvy vyhlásenie o tom, že bola akýmkoľvek spôsobom informovaná o možnosti odmietnuť podpísanie rozhodcovskej zmluvy. Nebola informovaná o tom, že keď spoločnosť dodávateľa začne konanie na rozhodcovskom súde, bude žalobkyňa nútená sa voľbe podrobiť. Ďalej žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že žalovaný mylne uvádza, že žalobkyňa v žalobe namietala, že rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 3 ZSRK, tvrdenie nezodpovedá obsahu žaloby. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa nepodporila námietku o tom, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa sa nezakladá na pravde, v časti žaloby žalobkyňa podrobne poukazuje na využitie neprijateľných podmienok zo strany žalovaného v zmluve o úvere, ktorú skutočnosť rozhodcovský súd žiadnym spôsobom nepreskúmal. Žalobkyňa doplnila žalobu o nasledovné tvrdenia s odkazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere a na jeho ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a a s tým, že v zmluve sa nenachádza žiadny údaj o tom, kedy sú jednotlivé splátky úveru splatné, t. j. v zmluve sa nenachádza údaj o termíne splatnosti istiny, úrokov či iných poplatkov. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský súd ale nezistil ani túto skutočnosť. Tiež žalobkyňa poukázala v žalobe na to, že nebola upovedomená o ustanovení rozhodcu, keď žalovaná poukazuje na Štatút alebo Rokovací poriadok rozhodcovského súdu, žalovaná listiny nepozná a ani nevie kde súd dostupné. V konečnom dôsledku žalovaný jej tvrdenie ani nepoprel. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného o tom, že Dohoda o poskytnutí služby je samostatný právny úkon, je súčasťou textu zmluvy o úvere v bode 8. Svojím číslovaním plynulo nadväzuje na predchádzajúce ako aj na nasledujúce časti zmluvy o úvere, nachádzajú sa v nej vopred vpísané údaje, pričom túto formu používa žalovaný vo viacerých prípadoch, žalobkyňa ich nemohla ovplyvniť. Poskytnutie služby odkladu splátok ju má spotrebiteľ vopred zaplatenú, je podmienené ďalšími skutočnosťami, ako sú žiadosť spotrebiteľa o odklad, musí doložiť príslušné listiny spotrebiteľ podmienky poskytnutia musí vopred splniť. V prípade, že má spotrebiteľ záujem o poskytnutie služby odkladu splátok a nie je dlhodobo práceneschopný alebo nezamestnaný, nemá ani žiadny nárok na jej poskytnutie a je na úvahe žalovaného, či mu odklad splátok umožní. Žalobkyňa zdôrazňuje, že odmena je u Dohody neprimerane vysoká a spotrebiteľovi nie je za poplatok poskytnuté adekvátne plnenie. Osobu s menom D. žalobkyňa nepozná a nevie, aký význam má osoba pre toto konanie, údaj nepovažuje žalobkyňa pre konanie za relevantný. Podľa žalobkyne spotrebiteľ sa prostredníctvom Dohody vzdáva vopred svojho práva na výplatu celého úveru, odcitovala ustanovenie § 574 ods. 2 OZ. Žalobkyňa nesúhlasí s tým, že žalovaný uvádza, že Zmluvné dojednanie sú súčasťou zmluvy o úvere. Podľa zmluvy o úvere v časti 13. majú byť jej súčasťou zmluvné dojednanie, ktoré sa nachádzajú na zadnej strane zmluvy, pričom nie sú identifikované žiadnym ďalším spôsobom. Na zadnej strane zmluvy o úvere sa nenachádzajú žiadne zmluvné dojednanie.

6. Žalovaná na toto vyjadrenie žalobkyne reagovala vyjadrením zo 4.7.2017. Podľa neho žiadny zákon platný a účinný v Slovenskej republike ani predpis úniijného práva neurčuje žiadne rozdelenie splátky. Smernica zaväzuje členský štát iba povinnosťou prijať právnu úpravu. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa vyvodzuje a uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúci v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši súdnym (eurokomformným) výkladom. Ani smernica ani vnútroštátne právo nezakotvujú žiadne právo na rozpis splátky v zmluve. Spotrebiteľ má právo podľa § 9 ods. 5 vyžiadať si amortizačnú tabuľku, čo zodpovedá jeho právu vyplývajúceho z článku 10 ods. 2 písm. i) smernice. Súdny dvor nepodáva výklad k hypotetickým otázkam a ani nezaujíma hypotetické, akademické alebo nepoužiteľné závery v rozsudkoch. Z tohto uhľa pohľadu preto nie je možné rozsudok vo veci C-42/15 odmietiť, má sa podľa žalovaného vo vzťahu k otázke výkladu rozpisu splátky rešpektovať. V tejto veci išlo podľa vyjadrenia žalovaného o to, ako vykladať právny poriadok - úniijné právo a v rámci prípustných výkladových možností a metód vo vzťahu k vnútroštátnemu právu. Žalovaný navrhol lustráciou v súdnych spisoch preveriť, že voči žalobkyni nie je vedené v súvislosti s dotknutým rozhodcovským rozsudkom žiadne exekučné konanie.

7. Súd prvej inštancie o žalobe rozhodol po pripustení žalobkyňou navrhnutej zmeny žaloby rozsudkom č.k.3C/9/2015 - 102 zo dňa 11. decembra 2017, ktorým žalobu žalobkyne zamietol, nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému.

8. Zamietnutie žaloby súd prvej inštancie odôvodnil tým, že po vykonaní dokazovania oboznámením sa so žalobou, s vyjadreniami žalobkyne a žalovanej, zmluvou o revolvingovom úvere, rozhodcovskou zmluvou, spisom Okresného súdu Skalica sp. zn. 5Er/124/2015 ide o spor o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde v žalobe žalobkyňa tvrdí že rozhodcovský súd rozhodoval na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá medzi žalobkyňou, spotrebiteľom a žalovaným dodávateľom nebola individuálne vyjednaná, zmluva je naformulovaná iba v prospech žalovaného a ide preto o neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná, označila rozhodcovskú zmluvu za neplatnú pre nedostatok právomoci rozhodcovského súdu rozhodovať, pretože súd prvej inštancie zistil z exekučného spisu, kde bol oprávneným žalovaný, povinnou žalobkyňa a exekučným titulom práve žalobkyňou napádaný rozhodcovský rozsudok, že v exekučnej veci bola právoplatným uznesením zamietnutá žiadosť oprávneného PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. na vykonanie exekúcie proti povinnej - žalobkyni z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neprimeranou podmienkou. V exekučnej veci bolo uzavreté v odôvodnení, že spotrebiteľ neprimeranou podmienkou ňou nie je viazaný, podmienka je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a s ustanoveniami smernice 93/13/EHS, preto je neplatná a nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci rozhodovať, rozhodcovský rozsudok exekučný súd označil za nulitný a ako exekučný titul neúčinný. Z dôvodu, že bolo následne exekučné konanie právoplatne dňom 9.10.2015 zastavené, súd žalobu žalobkyne zamietol, vychádzajúc z toho, že rozhodcovský rozsudok už viac nemôže byť exekučným titulom pre nútený výkon rozhodnutia a rozhodovať o zrušení rozhodcovského rozsudku nemá právny význam. Súd prvej inštancie sa odvolal pri vecnom odôvodnení rozsudku na ustanovenia § 73 ods. 1 a 2 prechodného ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, platného od 3.12.2014 v znení účinnom od 1.1.2015, § § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, § 243d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

9. Krajský súd v Trnave uznesením č. k 24 Co/79/2018-130 zo dňa 13.11.2018 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, prisvedčiac najmä jednej z odvolacích námietok žalobkyne, zásadnej, ktorou namietala, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie je zmätočné, nezrozumiteľné, z rozsudku vôbec nevyplýva, na základe akého zákonného ustanovenia súd prvej inštancie žalobu zamietol. Odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí dodal, že ide o samostatne upravenú žalobu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, ktorej musí predchádzať konanie pred rozhodcovským súdom, ktorého výsledkom je právoplatný rozhodcovský rozsudok. V prípade splnenia tejto podmienky, tzn. existencie právoplatného rozhodcovského rozsudku, zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov výslovne dáva možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom stanovuje ďalšie podmienky, ktoré súd zisťuje už v konaní ex offo podľa ustanovenia § 45 ods. 3 citovaného zákona a z pohľadu právnej istoty spotrebiteľa je vždy daný záujem na zrušení rozhodcovského rozsudku. Nejde o konanie podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (resp. do 30.6.2016 podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku), nevyžaduje sa preukázanie naliehavého právneho záujmu. Odvolací súd zdôvodnil, že rozhodcovský rozsudok nie je zrušený, neexistuje žiadna zákonná prekážka na to, aby v sporovom

konaní na základe riadne podanej žaloby súd preskúmal existenciu zákonných podmienok na jeho vyhlásenie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že ak v prejednávanej veci bola žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku zamietnutá z dôvodov, že rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul neúčinný, niet pochybností, že exekúcia na jeho podklade neprebehla, ale toto rozhodnutie v exekučnom konaní neblokuje iný ochranný mechanizmus proti nezákonnému rozhodcovskému rozsudku, ktorým je samostatné konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku v sporovom konaní, tento ochranný mechanizmus je najštandardnejší a v súlade s princípom právnej istoty. Odvolací súd za povinnosťou súdu prvej inštancie, poukazujúc na jeho viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), nariadil vec opätovne prejednať, znova posúdiť žalobou uplatnený nárok vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, vo veci znova rozhodnúť, rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť, v odôvodnení odcitovať aplikované právne normy s ich presným označením (najmä číslo a názov právneho predpisu).

10. Po vrátení veci z odvolacieho konania žalobkyňa na podanej žalobe trvala.

11. Žalobkyňa za dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku považovala tú skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nebola medzi ňou a žalovaným individuálne vyjednaná, je naformulovaná iba v prospech žalovaného a ide preto o neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná. Žalovaný popieral neprijateľnosť podmienok, tvrdil, že ich zmluvy neobsahujú a obe zmluvy považoval za platne uzavreté, v súlade so zákonmi. Žalobkyňa tvrdila, že rozhodcovská zmluva je neplatná pre nedostatok právomoci rozhodcovského súdu rozhodovať, žalovaný tvrdil opak.

12. Súd nariadil po odvolacom konaní na prejednanie veci samej znova pojednávanie. Predvolanie na pojednávanie bolo splnomocnencom strán sporu doručené riadne a včas. Splnomocnenec žalobkyne bol prítomný na pojednávaní, splnomocnenec žalovanej sa ospravedlnil, súhlasil, aby súd vec rozhodol bez jeho prítomnosti. Súd uznesením rozhodol, že bude konať v neprítomnosti splnomocnenca žalovaného. Za nesporné medzi stranami bola skutočnosť, že ide vo veci o spotrebiteľský právny vzťah, ktorého základom je stranami uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Ďalej súd uviedol, že vykoná dokazovanie zmluvou o revolvingovom úvere a rozhodcovskou zmluvou, žalovaným navrhnutým dôkazom rozhodcovským spisom sp. zn. 87/09/13 Slovenského arbitrážneho súdu, Križna 55, Bratislava, s listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, a to príjmovými dokladmi, rozhodcovskou zmluvou, rozhodcovským rozsudkom 87/09/13-nR zo dňa 19.12.2014, s vyjadreniami žalobkyne a žalovanej.

13. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi uvedenými v bode 13 rozsudku a zistil tento skutkový stav veci:

14. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobkyňa podpísala dňa 18.4.2012 a žalovaný 26.4.2012 bol žalobkyňi schválený úver vo výške 1170 eur, so splatnosťou 12 splátok v 24. deň v mesiaci. Mesačná splátka bola dohodnutá vo výške 62,69 eur, celková čiastka, ktorú podľa zmluvy mala žalobkyňa (dlžník) zaplatiť bola 2632,98 eur. RPMN bola uvedená vo výške 64,89 %, ročná úroková sadzba 70,02 %, priemerná hodnota RPMN 45,23 %. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 616,87 eur a celková čiastka, uvedená v zmluve, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť bola 1504,56 eur. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu je v zmluve uvedená vo výške 70,02 %, ročná úroková sadzba 76,21 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %.

15. Podľa rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobkyňa podpísala dňa 18.4.2012 a žalovaný dňa 26.4.2012 žalobkyňa vyhlásila, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Veriteľ - žalovaný vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Podľa tejto zmluvy veriteľ pred uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť

riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na nasledovnom znení rozhodcovskej zmluvy: Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanovením zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V záverečnej časti rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznamenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme.

16. Príjmové doklady pre žalovanú z 26.7.2012.z 10.7.2012, z 18.9.2012 a 7 30.8.2012 vystavil J. E.. Prvý svedčí o prijatí sumy od žalobkyne vo výške 125,38-eur, druhý je vystavený na prijatie sumy 80,-eur, tretí na sumu 501,52-eur a štvrtý na sumu 125,38-eur. Príjmové doklady z 27.05.2013, z 24.04.2013, z 31.07.2013, z 11.07.2012 vystavil pre žalobkyňu rovnaká osoba. Podľa prvého sa potvrdzuje prijatie sumy 100,-eur od žalobkyne, podľa druhého prijatie sumy 100,-eur, podľa tretieho sumy 130,-eur a podľa štvrtého prijatie sumy od žalobkyne 45,-eur.

17. Žalobkyňa podľa potvrdenia ČSOB a.s. 1.7.2013 vložila na číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXXX pre žalovaného 50,-eur. V správe sa uvádza pre prijímateľa 6/2013 - za jún.

18. Z rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Krížna 56 sp. zn. 87/09/13 súd zistil, že spoločnosť PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. dňa 4.9.2013 Slovenskému arbitrážnemu súdu doručila žalobu proti žalovanej U. M.. Spoločnosť žiadala rozhodnúť o povinnosti U. M. rozhodcovským rozsudkom plniť v prospech žalobcu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX a navrhla zaviazat' rozhodcovským rozsudkom U. M. na peňažné plnenie tak, ako je uvedené na začiatku bodu 2 rozsudku. V spise je založené splnomocnenie spoločnosti pre totožného splnomocnenca ako v prejednávanej spore strán a v kópiách obe zmluvy, t.j. zmluva o revolvingovom úvere a rozhodcovská zmluva s rovnakým číslom, ktoré zmluvné strany podpísali jedna dňa 26.4.2012 a druhá dňa 18.4.2012, Zmluvné dojednania o revolvingovom úvere sú vyhotovené a založené v rozhodcovskom spise ako samostatná listina, vo verzii platnej od 1.10.2011. Založené je v kópii oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, ďalej je v ňom pokus o zmier zo dňa 1.7.2013, vyhotovený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. pre v rozhodcovskom konaní žalovanú Žalovaná je vyzývaná na zaplatenie 2647,62-eur, v tom splátok úveru vo výške 2169,53-eur, zmluvných pokút vo výške 66,21-eur, úrokov z omeškania 5,33-eur a trov právneho zastúpenia 118,92-eur s lehotou na zaplatenie. Nie je pripojený žiadny doklad, svedčiaci o doručení výzvy žalovanej, ani u pokusu o zmier. Slovenský arbitrážny súd dňa 24.10.2013 vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým žalobe spoločnosti v celom rozsahu vyhovel. Podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku sa predbežne zaoberal otázkou svojej právomoci na prejednanie a rozhodnutie veci. Za zistenia podľa predložených písomných dôkazov zistil, že má právomoc rozhodnúť Slovenský arbitrážny súd podľa rozhodcovskej zmluvy z 26.4.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou Rozhodcovskú zmluvu vyhodnotil ako dostatočne jasnú, zrozumiteľnú a individuálne dojednanú, uzatvorenú v súlade s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, najmä § 53 ods. 4 písm. r, zákona č. 250/2007 Z.z. a čl. 24 smernice EPaR č. 2008/48/ES z dôvodu, že žalovaná ako spotrebiteľ bola v návrhu na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy poučená o dôsledku rozhodcovského konania, rozhodcovská doložka bola uzatvorená na samostatnej listine, nebola súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úvere, jej uzatvorenie nebolo podmieňované uzatvorením hlavného záväzku - Zmluvy o revolvingovom úvere, s ktorou súvisí, pričom ešte navyše mal dlžník právo od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť do 14 kalendárnych dní aj bez uvedenia dôvodu, právo dlžník nevyužil. Forma rozhodcovského konania je vzhľadom na neexistenciu dohody zmluvných strán písomná v súlade s § 20 Rokovacieho poriadku Slovenského arbitrážneho súdu. Uvádza sa, že doručením žaloby sa podľa § 16 ods. 1 písm. d) zákona č. 244/2002 Z.z. začalo rozhodcovské konanie, nakoľko nebola zistená iná dohoda účastníkov konania o okamihu začatia rozhodcovského konania. Odcitovaný je § 25 ods. 10 Rokovacieho poriadku, podľa ktorého súd môže aj bez vypočutia žalovaného vydať rozhodcovský rozsudok, ak sa v žalobe uplatnilo právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúcej zo skutočností uvedených žalobcom. Rozhodcovský súd má povinnosť zaslať rozhodcovský rozsudok spolu so žalobným návrhom žalovanému. Ďalej je odcitovaný § 30 ods.

10 Rokovacieho poriadku, podľa ktorého ak rozhodcovský súd vydal rozhodcovský rozsudok podľa § 25 ods. 10 Rokovacieho poriadku a žalovaný v lehote podľa § 13 doručil rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď, v ktorej uviedol, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva, takto vydaný rozhodcovský rozsudok sa zrušuje a rozhodcovský súd pokračuje v konaní. V zmysle § 13 ods. 1 Rokovacieho poriadku je lehota žalovaného na odpoveď 10 dní od doručenia žaloby, žalovaný sa má podľa rokovacieho poriadku vyjadriť ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe a doložiť a označiť všetky dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia. Zo žalobnej odpovede má byť podľa Rokovacieho poriadku zrejmé, či uplatnený nárok žalobcu žalovaný uznáva alebo nie a v akom rozsahu. Rozhodcovský súd vykonal dokazovanie postupom podľa § 25 ods. 1 Rokovacieho poriadku a rozhodol na základe tvrdení a dôkazov predložených žalobcom, a to výpisom z obchodného registra žalobcu, plnomocenstvom, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 26.4.2012, rozhodcovskou zmluvou z toho istého dňa, kartou klienta - výpisom z internej evidencie žalobcu, pokusom o zmier, prehľadom základných úrokových sadzieb ECB, ostatným spisovým materiálom. Podľa odôvodnenie rozhodcovského rozsudku je predmetom konania zaplatenie spotrebiteľského úveru, ako aj zaplatenie zmluvnej pokuty, úroku z omeškania a trov rozhodcovského konania. Odcitované sú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 1, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 2,), § 497 Obchodného zákonníka, niektoré časti zmluvných dojednaní a vyvodený na základe dokazovania záver rozhodcovským súdom, že žaloba žalobcu je dôvodná, preto jej bolo vyhovené. Odcitované sú ustanovenia § 53 ods. 1 a 6 Občianskeho zákonníka. Zmluva o revolvingovom úvere je vyhodnotená ako platná, obsahujúca všetky zákonné obsahové náležitosti. Ohľadom omeškania žalovanej (dĺžníka) a nároku žalobcu na úrok z omeškania sa uvádzajú zákonné ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009, z nariadenia je docitovaný § 3a a cituje sa ustanovenie § 544 ods. 1 OZ o zmluvnej pokute, k nej čl. 14.1., 14.2. a 14.3 Zmluvných dojednaní. Žalobcovi bola priznaná zmluvná pokuta aj úrok z omeškania, nakoľko ich celková výška nepresahuje zákonné obmedzenie a preto je v súlade so zákonom. O trovách konania rozhodcovský súd rozhodol podľa § 32 ods. 3 Rokovacieho poriadku, žalobcovi - účastníkovi ktorý mal úspech priznal na trovách poplatkov za rozhodcovské konanie vo výške 49,79-eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 356,76-eur + DPH, právne zastúpenie je priznané za tri úkony právnej služby. Podľa doručeníek založených v rozhodcovskom spise sp. zn. 87/09/13 sa doručoval rozsudok doporučené do vlastných rúk účastníkom žalobcovi PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. na Pribinovu 25, Bratislava, žalobca potvrdil prevzatie rozhodcovského rozsudku sp. zn. 87/09/13 dňom 20.11.2013 a žalovanej bol týmto spôsobom doručovaný na opakované doručovanie, žalovaná podpisom potvrdila príjem písomnosti 11.12.2013. Dňa 18.12.2013 bola rozhodcovskému súdu doručená Žalobná odpoveď žalovanej, ktorou žiadala rozhodcovský rozsudok sp. zn. 87/09/13 zrušiť a konanie zastaviť. Zrušiť rozhodcovský rozsudok navrhla z dôvodu, že ide o spotrebiteľský spor a poukázala na rozpor rozsudku z tých istých dôvodov, pre ktoré navrhla zrušiť rozhodcovský rozsudok aj v žalobe, najmä z dôvodu, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka a je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná. Pre neexistenciu platnej rozhodcovskej doložky mala za to, že Slovenský arbitrážny súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť a pre túto skutočnosť by bolo dôvodné podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) a písm. i). Pre všetky dôvody, totožné s dôvodmi uvedenými v žalobe U. M., uplatnený nárok žalovaná v konaní pred rozhodcovským súdom neuznala. Požadovala priznať jej trovy právneho zastúpenia vo výške 237,84-eur. pripojila dôkazy ako kópiu výzvy oddelenia správy a pohľadávok a exekúcií adresovanú U. M. z 9.9.2013 vyhotovenej PROFI CREDIT Slovakia s.r.o, ktorou je U. M. spoločnosťou vyzývaná na telefonické kontaktovanie spoločnosti za účelom vyriešenia podližnosti menovanej voči spoločnosti. Je v nej uvedená suma 2576,08-eur a spl. 62,69-eur, Protokol o vykonaní kontroly dĺžníka z 9.9.2013, kópie dokladov o jej úhradách spoločnosti. Rozhodcovský súd vyzval žalujúcu spoločnosť na vyjadrenie k žalobnej odpovedi v lehote 10 dní. Žalovaná (v súdnom spore) žiadosťou doručenou rozhodcovskému súdu žiadala súd pokračovať v konaní a vydať rozhodnutie. Slovenský arbitrážny súd vydal dňa 19.12.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. 87/09/13-nR, v ktorom opätovne zaviazal žalovanú na plnenie ako v predchádzajúcom rozsudku. K nedôvodnosti námietky nedostatku právomoci sa v jeho odôvodnení uvádza, že rozhodcovské konanie prebieha na základe rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorá nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy, zhodné číselné označenie s úverovou zmluvou toho dôkazom nie je, ako sa mylne domnieva žalovaná. Platná právna úprava v § 53 ods. 4 písm. r) OZ upravuje neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve tak, že za neprijateľné sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa odôvodnenie rozsudku by rozhodcovská zmluva nemohla byť neprijateľnou podmienkou ani vtedy, ak by nemala povahu individuálne uzavretej zmluvy. Uzavretie a následná existencia rozhodcovskej zmluvy s rovnakým číslom

predstavuje uzavretie individuálnej dohody, ktorá nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere s rovnakým číslom. Podľa vyznačenia na rozhodcovskom rozsudku nadobudol právoplatnosť 23.12.2014 a vykonateľnosť 30.12.2014, žalovaná v rozhodcovskom konaní ho prezvala do vlastných rúk podľa doručky 23.12.2014 a žalobca dňa 19.12.2014. Účastníci rozhodcovského konania boli poučení v rozhodcovskom rozsudku o možnosti podať žalobu na príslušnom súde a domáhať sa ňou z dôvodov podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení, jeho zrušenia. V poučení je lehota na podanie žaloby 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi konania.

19. Podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (v znení účinnom do 31.12.2014): § 3 ods. 1 rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. § 4 ods. 1 rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve, ods. 2 rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli, § 31 ods. 2 v spore vzniknutom z tuzemských obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov rozhoduje rozhodcovský súd vždy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, § 31 ods. 3 rozhodcovský súd rozhoduje v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi rozhodcovského konania a vezme do úvahy obchodné zvyklosti vzťahujúce sa na spor, zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov, rozhodcovský súd použije rovnako ako súd ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, § 33 ods. 2 rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 13a) najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, pokiaľ z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu, pokiaľ uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy predchádzala nekalá obchodná praktika, nemožno prisúdiť plnenie v celom rozsahu,

20. Podľa § 73 ods. 1, 2 a 3 prechodného ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, platného od 3.12.2014 v znení účinnom od 1.1.2015 ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované, ods. 2 na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté, ods. 3 rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

21. Podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

22. V zmysle uvedených ustanovení v bodoch 20 a 21 rozsudku súd posudzoval žalobu žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom konaní, platnosť rozhodcovskej zmluvy a lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

23. K ustáleniu, kedy začala plynúť lehota na podanie žaloby mal súd z rozhodcovského spisu Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Krížna 56 sp. zn. 87/09/13 - nR zo dňa 19.12.2014 za zistené, že žalovaná tento

rozsudok prevzala do vlastných rúk podľa doručenia 23.12.2014 a žalobca dňa 19.12.2014. Lehota na podanie žaloby je 30 dní od doručenia nového rozhodcovského rozsudku pod sp. zn. 87/09/3-nR. Žalobkyňa žalobu doručila súdu 21.1.2015. Bola splnená podmienka, že žaloba žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku došla na súd v zákonnej lehote, určenej v ustanovení uvedenom v bode 21. Preto súd žalobu vecne prejednal.

24. Žalobkyňa za dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku uviedla dôvody, obsiahnuté v § 45 ods. 1 písmen b), e), g), i), j), k) a l) ZSRK. Žalobca skutkové tvrdenia žalobkyne o dôvodoch na zrušenie rozhodcovského rozsudku popieral.

25. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, ods. 4 písm. a) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

28. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov : § 1 ods. tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, § 9 ods. 1 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, § 9 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej

percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, § 9 ods. 6 spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona, § 13 ods. 1 spotrebiteľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo odo dňa, keď sú spotrebiteľovi doručené zmluvné podmienky podľa § 9 alebo § 10, ak tento deň nasleduje po dni uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; ustanovenia osobitných predpisov 19) o práve na odstúpenie od zmluvy sa nepoužijú. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zmluvné podmienky podľa § 9 alebo § 10, začína lehota na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere plynúť od okamihu, keď spotrebiteľ tieto zmluvné podmienky obdržal, § 11 ods. 1 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, § 11 ods. 2 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

30. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí o spore vychádzal z toho, že zmluva o poskytnutí úveru uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou. V danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ finančnej služby a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, patriacej k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bol daný dodávateľom (žalovaným) bez možnosti žalobkyne urobiť akúkoľvek zmenu, v zmysle § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo sa vzťahuje aj na rozhodcovskú zmluvu, ktorú žalovaný uzatváral o viacerých prípadoch v rovnakom čase, menila sa iba osoba spotrebiteľa, údaje, týkajúce sa zmluvy o úvere, rozhodcovský súd, dátum uzavretia rozhodcovskej zmluvy. Táto zmluva je rovnako ako zmluva o spotrebiteľskom úvere (uzavretá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (viď ustanovenie v bode 27 rozsudku, § 1 a § 2), je formulárom, žalobkyňa ju mohla buď ako celok prijať alebo odmietnuť. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa podľa Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

31. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok podľa čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na ochranu spotrebiteľa bol prijatý aj zákon č. 335/2014 Z.z., ktorý umožňuje súdu na návrh žalobkyne, účastníčky rozhodcovského konania, preskúmať rozhodcovský rozsudok, pričom žalobkyňa má preukázať, že existuje niektorý z dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku vymedzených v § 45 ods. 1 písmenách a) až l). Tieto dôvody žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku sú dôvodmi hmotnoprávneho i procesnoprávneho charakteru, žalobkyňa za dôvod na zrušenie rozsudku uvádzala zmätočnosť rozhodcovského konania (nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu, nebolo jej umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pre vzdialenosť rozhodcovského súdu od jej miesta bydliska, z hľadiska hmotnoprávných noriem namieta nesprávnosť zistenia skutkového stavu rozhodcovským súdom ohľadom splnenia záväzku veriteľa (žalovaného) do výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, nesprávne závery v rozhodcovskom rozsudku ohľadom výšky dlhu, nezohľadnenie plnenia zo strany žalovanej pred vydaním rozsudku, nevzatie v úvahu ustanovení, týkajúcich sa náležitostí úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy ku dňu 26.4.2012, formálny prístup rozhodcovského súdu k ochrane spotrebiteľa iba odčitovaním ustanovení o ochrane spotrebiteľa bez ich aplikácie na vec, ustanovenia Občianskeho zákonníka o čiastočnom zániku dlhu žalobkyne, o nezročnosti žalovanej pohľadávky), pričom zo žaloby vyplýva, že za osobitne významný dôvod hmotnoprávneho charakteru na podanie žaloby žalobkyňa

považuje uzavretie rozhodcovskej zmluvy a jej neplatnosť podľa § 54 písm. r) Občianskeho zákonníka v dôsledku jej neprijateľnosti pre spotrebiteľa.

32. Podľa súdu všetky uvedené dôvody žalobkyňou pre zrušenie rozhodcovského rozsudku naznačujú závažné porušenia jej spotrebiteľských práv, pretože v rozhodcovskom konaní došlo k porušeniu osobitných predpisov určených na ochranu práv spotrebiteľa.

33. Podľa odôvodnenia rozhodcovského súdu sp. zn. 87/09/2013 -nR považoval rozhodcovský súd svoju právomoc na rozhodnutie za danú, posúdiac rozhodcovskú zmluvu zo dňa 26.4.2012 za platnú. Právomoc rozhodcovského súdu v čase začatia rozhodcovského konania mohla byť založená uzavretím rozhodcovskej zmluvy formou osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky k zmluve (viď ustanovenie v bode 19 rozsudku). Rozhodcovský súd pri uzavretí, že má právomoc rozhodnúť spor účastníkov rozhodcovského konania vychádzal z toho (opísané v bode 18 rozsudku) , že ide o individuálne dojednanie medzi účastníkmi pre prípad, že dôjde k sporu medzi stranami a na riešenie sporu v rozhodcovskom konaní. Súd nemôže súhlasiť s takýmto odôvodnením, pretože by pre strany sporu nemalo zmysel, aby uzatvárali rozhodcovskú doložku alebo zmluvu bez toho, aby sa týkala sporu z právneho vzťahu, vzniknutého skôr, ako dôjde k uzavretiu tej zmluvy, ktorej sa spor má týkať. Cieľom celého zákona č. 244/2002 Z. z., je riešiť spory vzniknuté z právnych vzťahov strán, vyplýva to tiež z jeho ustanovenia § 3. Preto spolu musia súvisieť zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 26.4.2012 a rozhodcovská zmluva, aj keď nebola podľa odôvodnenia rozhodcovského rozsudku súčasťou žiadnej inej zmluvy. Čo sa týka zdôvodnenia v rozhodcovskom rozsudku, že uzavretie a následná existencia rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je individuálnou dohodou, ktorá nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nemali pre rozhodcovský súd postačovať pre jeho záver o tom, že skutočnosti o nepodmienečnosti rozhodcovskej zmluvy vyplývajú z ustanovení rozhodcovskej zmluvy (výslovne sa v nej uvádza, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy, dlžník má právo odstúpiť od zmluvy do 14 dní od jej uzavretia), mohol sa rozhodcovský súd vyporiadať s otázkou, či došlo k individuálnemu uzavretiu rozhodcovskej zmluvy v rámci nariadenia ústneho pojednávania, kde by v zmysle ustanovenia uvedeného v bode 19 rozsudku (v zmysle § 31 ods. 3 rozhodcovský súd vezme do úvahy zásady dobrých mravov a má povinnosť rovnako ako súd použiť ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa) nariadiť ústne pojednávania na zistenie, či bola alebo nebola podmienka individuálne vyjednaná, pričom dôkazné bremeno by zaťažovalo dodávateľa, t.j. v rozhodcovskom konaní žalobkyňu, najmä keď dala žalovaná žalobnú odpoveď, v ktorej sa odvolávala na zákonné ustanovenia osobitných predpisov, prijatých na ochranu spotrebiteľa, na ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, aj na zistenie, v akom rozsahu je možno prisúdiť žalovanú pohľadávku) a nezvoliť písomnú formu prejednávania, ale ústnu, pretože sa zakazuje v rozhodcovskom konaní prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a je zakázané v rozhodcovskom konaní prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

34. Podľa obsahu tejto rozhodcovskej zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred Stálym arbitrážnym súdom (so sídlom v Bratislave) alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici. Z uvedeného znenia rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom a núti spory s dodávateľom riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní, ak dodávateľ ako prvý vyvolá spor pred rozhodcovským súdom, čo vyplýva z toho, že je to zvyčajne veriteľ(zo zmluvy o úvere žalovaný), ktorý nemá uspokojenú pohľadávku od dlžníka a veriteľ podá návrh na začatie rozhodcovského konania. Toto núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.. Podanie návrhu na rozhodcovské konanie dodávateľom na základe rozhodcovskej zmluvy, keďže sa podľa nej majú spory riešiť najprv na rozhodcovskom súde, vylučuje spotrebiteľa z jeho práva domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde. Práve veriteľ zvyčajne podáva návrh na začatie rozhodcovského konania, pretože má záujem získať exekučný titul na vymáhanie svojej pohľadávky. Spotrebiteľa vylučuje rozhodcovská zmluva domáhať sa svojich práv na všeobecnom súde. Súd vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka so spotrebiteľom nie je individuálne dojednaná taká, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rámci prejednávania a rozhodnutia veci v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ nemá možnosť vybrať si medzi rozhodcovským

a všeobecným súdom, nakoľko túto možnosť skôr využil dodávateľ. Zmluvná možnosť žalobkyne najneskôr do 14 dní od uzatvorenia úverovej zmluvy, od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, nerobí rozhodcovskú zmluvu individuálne dojednanou, pretože nemožno odstúpiť od absolútne neplatného zmluvného dojednania. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania je v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade dodávateľ, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, na základe ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc, sa javí ako absolútne nevyvážená a preto neprijateľná. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Tieto podmienky neboli splnené a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť ani obsah zmluvy o úvere, ani rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať rozhodcovskú zmluvu ako zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Žalobkyňa mohla k zmluvným podmienkam uvedeným v zmluve len pristúpiť, nemohla podmienky vyjednať, preto ani nemohla ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, keď priamo v rozhodcovskej zmluve už bolo vopred uvedené, že rozhodcovským súdom na účely rozhodcovskej zmluvy sa rozumie práve rozhodcovské súdy so sídlami, uvedené v rozhodcovskej zmluve. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v obvode súdu, kde má svoje bydlisko. Keďže o rozhodcovskej zmluve, týkajúcej sa zmluvy o úvere, uzavretej so žalobkyňou ako spotrebiteľom nebolo ani dokazované v rozhodcovskom konaní, či bola alebo nebola rozhodcovská zmluva individuálne dojednaná, rozhodca ju vyhodnotil za individuálne dojednanú na základe svojej úvahy, má sa za to, že podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neprijateľnú podmienku, individuálne nevyjednanú, ktorá je z dôvodu, že obsahuje ustanovenie, podľa ktorého sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Pre neprijateľnosť podmienky s poukazom na § 53 ods. 5 OZ je absolútne neplatná. Na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy nebola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať.

35. Rozhodcovskému súdu zo zákona č. 244/2002 Z.z. (v znení účinnom v čase začatia rozhodcovského konania) vyplývala povinnosť preskúmať obe zmluvy (o úvere aj rozhodcovskú), zistiť či neobsahuje na škodu spotrebiteľky neprijateľné podmienky, aplikovať na skutkový stav zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, preskúmať hmotnoprávne nároky uplatnené žalobou, vykladať zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa vo význame ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, pri rozhodnutí o spotrebiteľskom úvere v rozhodcovskom konaní rešpektovať zámer zákonodarcu v právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ ako podnikateľ, finančná inštitúcia a na druhej strane spotrebiteľka, ktorá nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti to, že v rozhodcovskom rozsudku navrhnutom žalobkyňou zrušiť ho, nie je vôbec riešené to že ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 70,02 % a žalobkyňa pri úvere vo výške 1170 eur bola povinná vrátiť sumu 2632,98 eur, čo už na prvý pohľad pôsobí ako rozpor s dobrými mravmi. Taktiež podľa zmluvy o úvere jednoznačne nevyplýva podstatná náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku absencie tejto náležitosti sa úver považuje za bezúčelný a poplatkov.

36. Z uvedeného podľa súdu vyplýva, že dojednaná rozhodcovská zmluva pôsobí v neprospech spotrebiteľa, ktorému nebola v rámci rozhodcovského konania poskytnutá adekvátne ochrana jeho práv, ktorá by mu bola poskytnutá v rámci všeobecného súdneho konania.

37. Žalobkyňa napadla neplatnosť zmluvy aj pre nedodržanie procesného postupu rozhodcovského súdu po začatí konania pred ním. Uviedla, že nebola ako účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu. Rozhodcovský spis preukazuje toto tvrdenie žalobkyne, pretože súd v ňom nenašiel upovedomenie podľa tohto ustanovenia.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobe vyhovel a žalobkyňou napadnutý rozsudok Stáleho arbitrážneho súdu sp. zn. 87/09/13-nR zo dňa 19.12.2014 z dôvodu uvedeného v § 45 ods. 1 písm. b) zák. č. 335/2014 Z. z. a najmä z dôvodu podľa § 45 písm. e) zák. č. 335/2014 Z. z. v plnom rozsahu zrušil.

V dôsledku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu sa jedná o nulitný právny úkon, z ktorého stranám nevyplývajú žiadne práva a žiadne povinnosti.

39. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Žalobkyňa bola v konaní stranou úspešnou. O náhrade trov konania súd preto rozhodol s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C. s.p. tak, že jej súd priznal oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

42. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, podáva sa písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica, dvojmo..

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.).